

Farní listy 6/24

V Lipníku nad Bečvou
27. října 2024

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

**SVATOST JE DAR OD BOHA, KTERÝ JSME OBDRŽELI PŘI KŘTU:
NECHÁME-LI JI RŮST, MŮŽE ZCELA ZMĚNIT NÁŠ ŽIVOT
(GAUDETE ET EXULTATE, 15)**

SVATOST JE TAKÉ CESTOU,

kerou je třeba vykonat společně, vzájemně si pomáhat, spojení s těmi vynikajícími společníky, jimiž jsou svatí. Jsou to naši bratři, naše sestry, na které se můžeme vždy spolehnout: svatí nás podporují, a když uděláme na cestě chybu, svou tichou přítomností nás neopomenou napravit; jsou to upřímní přátelé, kterým můžeme důvěřovat, protože si přejí naše dobro. V jejich životě nacházíme příklad, v jejich modlitbě přijímáme pomoc a přátelství a ve společenství s nimi jsme spojeni poutem bratrské lásky... Ptejme se sami sebe: Cítím svatě blízko sebe, mluvím s nimi, oslovuji je? Znáám historii některých z nich? (Alespoň svých křesťanů, biřmovanců, farníků?)

Dělá nám dobře, když známe životy svatých a necháme se pohnout jejich příklady. A dělá nám moc dobře, když se k nim obracíme v modlitbě.

*(Papež František v listopadu 2023
– promluva při Anděl Páně)*

DO OTCOVSKÉ NÁRUČE SE ZASE VRÁTÍME

Já jsem Hospodin, Bůh tvůj, nebudeš mít jiných bohů přede mnou, zní nesmrtelný hlas Boží z temného oblaku na hoře Sinaj a se skloněnou hlavou a v pokoře mu naslouchá smrtelný člověk. To k Mojžíšovi mluvil Hospodin, to Mojžíšovi dal Pán desatero přikázání, o němž prohlásil Božský Spasitel: „Nepřišel jsem zákon zrušit, ale doplnit“. A nám také přikázal, abychom jej zachovávali. Tedy, když mám přikázání zachovávat, musím Hospodina Boha svého ctít a milovat, a to milovat z celého srdce svého – z celé duše – z celé mysli své a ze vši síly své – a víte, co znamená srdce, duše, mysl, síla? To znamená celého člověka – to znamená po celý život – to znamená do posledního dechu. Jak miluji zdraví, tatínka, maminku, bratry, sestry, přátele, dobrodince, jak miluji Církev svatou. Jak bych mohl nemilovat Pána Boha svého, který mně dal život, zdraví, rodiče, všechno, co srdce mé miluje, vždyť všechno, co mám, od Tebe. Otče nebeský, mám.

On to byl, který nám dával útěchu a sílu v nesnázích, On to byl, který měl pro nás slova útěchy, když jsme se dívali do hrobu našich drahých, On to bude, do Jehož otcovské náruče se zase jednou vrátíme...

*(Z kázání P. Josefa Toufara v lednu 1950
při bohoslužbě v chrámu Nanebevzetí
Panny Marie v Čihošti)*

JEŽÍŠ NÁM SVÝM KŘÍŽEM OTEVŘEL BRÁNU NADĚJE,

řekl při jedné homilii při mši svaté za zemřelé na římském hřbitově papež František a vyzval i nás pro dušičkový čas: Vraťme se dnes domů s dvojitou vzpomínkou – na ty, kteří už odešli, a s myšlenkou na budoucnost, na cestu, po které musíme kráčet – po této cestě jdeme s jistotou, která zazněla z Ježíšových úst „Vzkřísím ho v poslední den“.

**VĚŘÍM, ŽE MŮJ VYKUPITEL ŽIJE,
A ŽE V DEN POSLEDNÍ ZE ZEMĚ
ZASE VSTANU. A V SVÉM TĚLE
UVIDÍM BOHA, SPASITELE
SVĚHO.**

FARNÍ POUŤ DO NERATOVA

V pátek 20. září jsme si mezi prvními splnili své voličské „povinnosti“, nasedli do autobusu a vydali se na víkendovou pouť. Letos po mariánských místech Orlických hor. K večeru náš autobus dorazil na známou Horu Panny Marie s barokním klášterem a kostelem nad městem Králíky. Ubytování bylo zajištěno v nově zrekonstruovaném Poutním domě. Po večeri jsme si prohlédli okolí celého areálu a kochali se sledováním krásného panorama Orlických hor umocněného zapadajícím sluncem. První den jsme ukončili večerní mši svatou.

Sobotní den jsme zahájili ranními chválami v malé kapli Poutního domu. Po vydatné snídani následovala prohlídka klášterního areálu. Místní pan farář nás seznámil s jeho historií a zajímavostmi. Poté jsme si v ambitech prohlédli Novou expozici (vzácné obrazy, kaple s oltáři, historické fotografie aj.) a také nádvoří poutníků, na kterém stojí unikátní Svaté schody. Po těchto schodech je dovoleno stoupat jen po kolenou. Jsou napodobeninou schodiště z Jeruzaléma, po kterých kráčet trním korunovaný Ježíš Kristus k Pilátovu soudnímu stolci.

První sobotní zastávkou našeho putování bylo pro většinu z nás neznámé, ale velmi zajímavé poutní místo Homole. Po zdolání 153 schodů s 16 odpočívadly (odpovídají modlitbám Velkého růžence: schody Zdravas Maria, odpočívadla Otče náš) nás čekal krásný rozhled do kraje a kostel Panny Marie Bolestné, ve kterém jsme prožili mši svatou a opět se vydali na cestu.

Na oběd byla naplánována zastávka ve Vamberku, známém městě s tradicí paličkování krajky. Milovnice ručních prací si nemohly nechat ujít návštěvu místního muzea. Prohlédli jsme si expozici úžasných a dech beroucích výrobků šikovných rukou nejen našich předků, ale i současníků.

Poslední zastávka – cíl naší cesty Neratov. Ubytovali jsme se v pěkném prostředí U Proroka a hned jsme se vydali do kostela Navštívení Panny Marie, známého svou prosklenou střechou ve tvaru kříže, symbolizující světlo naděje. Odpolední sluneční paprsky dopadaly pod různými úhly a vytvářely zajímavé světelné efekty na zavěšených skleněných křídlech andělů kolem sochy Panny Marie. V podvečer jsme využili možnosti účasti na benefičním koncertu pěveckého sboru Gospel choir z Brna pořádaného ve prospěch místní komunity hendikepovaných obyvatel. Po večeri bylo naplánované společné posezení účastníků pouti. Nás dva ale ještě navíc lákala noční návštěva kostela. Věděli jsme, že je stále otevřený (neboť, jak říká místní pan farář Josef Suchár: „Na co kostely, které jsou zavřené“). Chtěli jsme tak využít jedinečnou příležitost uzavřít krásný den tichou modlitbou a přítom

pozorovat prosklenou střechou hvězdy a měsíc. Při vstupu do temného, zdánlivě prázdného kostela nás nečekaně, ale o to příjemněji, překvapila tichá jemná melodie a zpěv tmou ukrytého kytaristy. Ani po hodině rozjímání se nám nechtělo kostel opouštět. Byl to silný, nezapomenutelný a neopakovatelný duchovní prožitek.

Naše pouť vyvrcholila nedělní mši svatou. Po rozloučení s poutním místem nás čekala cesta domů.

I letošní pouť se skvěle vydařila, byla opět plná duchovních zážitků a společného sdílení.

Děkujeme organizátorům a také všem ostatním účastníkům poutě za krásné víkendové společenství.

Vykoupilovi

SLOVO OTCE LIBORA

Milí farníci,

tak se nám nějak podařilo rozjet školní rok a aktivity na něj navázané, rodiny si pomalu zvykají na rutinu školního rozvrhu, u Františka jsou tesařské práce v plném proudu, i když zatím není z venku nic vidět.

A to je možná pointa. Často je za námi mnoho úsilí a práce a nic moc není vidět. Asi nejdůvěrněji to znají ženy s dětmi v domácnosti, které pořád něco dělají, a pořád je doma binec. Možná podobně to máme i se snažením se o svatost všedního dne. Svatý znamená naplněný Bohem. Pořád se modlíme, pořád za něco prosíme, a vypadá to, že se nic neděje. Že Bůh je daleko, že jsem stále stejný hříšník. Samozřejmě je důležité se nasadit v rozumné oblasti. Ale i když se zdánlivě nic neděje, milost Boží pracuje spolu s námi, často ve skrytosti, bez reflektorů a fanfár. Zkusme být trpěliví a vytrvalí. Stále se snažme přicházet k Pánu, zvat Ho do svého života, sdílet s ním radosti i strasti.

Svatost není záležitostí několika dnů či měsíců. Je to celoživotní úkol. A troufnu si říct, že i celoživotní radost. Bůh je veliký a dává nám po cestě zakoušet různé radosti a posuny. Vytrvejme ve věrnosti a Pán se postará o zbytek. Vždyť jemu na nás záleží. V Božím království má být místo i pro každého z nás. A Boží království už prý je mezi námi – kéž jsme tedy jeho spolutvářci.

o. Libor

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ – 35 LET OD KANONIZACE

Anežčino svatořečení 12. listopadu 1989 přichází krátce poté, co František kardinál Tomášek, arcibiskup pražský a primas český, a s ním všichni ordináři Čech a Moravy vyhlásili v české církevní provincii desetiletý program duchovní obrody národa. První rok Desetiletí proběhl v roce 1988. Byl postaven pod ochranu blahoslavené Anežky a byl věnován otázkám úcty k lidskému životu, službě nemocným, starým a opuštěným. Datum kanonizace je příznačné nejen pro to, co ji předcházelo, ale i pro to, co

bezprostředně následovalo. Svržení totalitního režimu bez násilí, jeho rozpad pod dechem zpívajícího národa. Bylo velkou otázkou, zda země pochopí podstatný moment těchto událostí, kterým je síla jednoty. V ty dny se totiž spojily síly národní a síly náboženské v celku národa i v jednotlivcích. Co bylo po staletí často uměle uváděno ve spor, zájem národní a zájem duchovní, spojilo se v nepřekonatelnou sílu. Svatá Přemyslovna je symbolem tohoto sepětí. Bylo by neblahým pro budoucnost, kdyby se znovu ozvaly partikulární zájmy, kdyby se oživily nespůsoby a hořkost, kdyby církev nehleděla na obecné dobro celého národa anebo část národa nevrátila na církev.

Pohled na Anežku měl by nás však ochránit, neboť je to postava církve, patří celému národu, přichází, aby nám z cest, které se nově otvíraly, ukázala tu, kterou je třeba se vydat: cestu zájmu o druhé, pomoci potřebným, služby a práce, cestu obětavosti a nesobectví, cestu modlitby, na které se ozřejmují pravé hodnoty lidského života. Anežka je zakladatelka a budovatelka a je to svěťice neobvyklé skromnosti.

(Z knihy Petra Piňhy: Čechy a jejich svatí)

LÁSKA A CIT BAROKA

To byl benefiční koncert v kostele sv. Františka Serafinského v Lipníku nad Bečvou 4. října 2024. Konal se na podporu opravy střechy tohoto skvostu, který budovali piaristé pod vedením svého zakladatele sv. Josefa Kalasanského. Kdo přijal pozvání Římskokatolické farnosti a Střediska volného času, prožil vskutku večer emocionálně velmi bohatý a působivý. Zpěvem, hudbou i průvodním slovem. Velké díky milým účinkujícím Markétě Polákové, Zuzaně Valentové, Barboře Panáčkové, Lence Barfusové a Alžbětě Anně Šalplachtové projevíli přítomní svým nadšeným potleskem.

PODĚKOVÁNÍ ZA VŠECHNA BOŽÍ OBDAROVÁNÍ

Při nedělní mši svaté 29. září 2024 jsme Pánu Bohu děkovali za dary přírody, za všechna obdarování, kterými naplnil náš život od loňského léta po nastupující letošní čas podzimu.

Schola jako každoročně jemně provázela obřad díky, chval i proseb obětího průvodu: **Požehnaný jsi, Bože, navěky, z Tvé ruky všechno máme. Požehnaný jsi, Bože veliký, dary Ti přinášíme. KÉŽ S MOUDROSTÍ UŽÍVÁME VŠE, CO NÁM, BOŽE NÁŠ, VE STVOŘENÍ NABÍZÍŠ.**

DĚKANÁTNÍ POUŤ 2024

V sobotu 12. října se v katedrále sv. Václava v Olomouci sešli poutníci z děkanátů Hranice a Šternberk, aby se společně modlili za obnovu rodin a nová kněžská povolání.

FARNÍ LISTY 6/2024

Pouť byla zahájena adorací s modlitbami a přimluvami za jednotu a lásku v našich rodinách, za rodiče, aby byli svým dětem příkladem živé víry a lásky, za děti, aby vyrůstaly v bezpečí a lásce, dále za vdovy a vdovce, za rodiny v krizi, za rozdělené rodiny, za rodiny bez domova a v nouzi, za zemřelé, za kněze a řeholníky a nová povolání.

Další část byla věnována svědectvím o modlitbě, kterou uvedl arcibiskup Josef Nuzík. Přiblížil nauku papeže Františka o modlitbě z brožury „Nauč nás modlit se“, ve které vybízí k prožívání Roku modlitby, který předchází Jubileu 2025, povzbuzuje věřící k vytrvalé modlitbě a zdůrazňuje, jak neustálá modlitba proměňuje nejen člověka, ale i společenství kolem něj, a to dokonce i tam, kde se zdá, že má zlo navrch.

Poté už zazněla krásná, emotivní svědectví mladých lidí, kteří se díky modlitbě obrátili, prohloubili svou víru, získali živý vztah s Ježíšem, zažívají doteky Boží lásky a jejich život se od základů neuvěřitelně změnil. Neuvěřitelné bylo i svědectví manželů Vyhánkových, kteří byli díky modlitbě různě, celoživotní důvěře k Panně Marii a Bohu, zázračně zachráněni od neodvratné autohavárie.

Vyvrcholením poutě byla mše svatá, kterou celebroid arcibiskup Josef. V kázání se zaměřil především na zasvěcení naší

arcidiecéze Panně Marii. Letos 13. října uplyne 107 let od posledního zjevení Panny Marie ve Fatimě, ve kterém vyzývala k modlitbě, pokání a zasvěcení se národu i jednotlivcům jejímu Neposkvrněnému Srdci. Vysvětlil poutníkům, že smyslem zasvěcení je více vstupovat do svého nitra, aby se naše srdce podobala srdci Panny Marie. Tento úkon zasvěcení je velkou posilou pro náš život s Bohem a ochranou před zlem. Stejně tak mohou rodiče zasvětit Panně Marii svoje děti, aby je ochraňovala od zlého a pomáhala jim na jejich životní cestě. Zasvěcení Panně Marii je možné opakovat, stejně jako je možné obnovovat svůj křestní slib.

Na konci mše svaté jsme se společně pomodlili Zásvětnou modlitbu Pia XII. Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Bylo to krásné sobotní odpoledne. Duchovní prožitek byl umocněn nádherným prostředím chrámu se sv. Václavem shlížejícím na nás z vitráže okna nad oltářem.

MV

ČERVENÁ STŘEDA

Sedmý ročník mezinárodní iniciativy Červená středa se v České republice uskuteční 27. listopadu 2024. Tento den patří památce pronásledovaných pro svou

náboženskou víru. Svým názvem odkazuje k červenému světlu, jež symbolizuje krev trpících pro víru. V českých zemích jde o židovsko-křesťanskou ekumenickou aktivitu, kterou za podpory Ministerstva kultury zajišťuje Česká biskupská konference ve spolupráci s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR. Součástí letošního pražského programu bude Mezinárodní konference o svobodě vyznání v prostorách Vlasteneckého sálu v Karolinu. Po skončení konference bude následovat židovsko-křesťanská modlitba ve Velké aule Karolina, průvod městem se svíčkami a benefiční koncert v kostele Panny Marie Sněžné.

(Zdroj www.cirkev.cz)

17. Farní ples

Srdečně zveme na 17. Farní ples v pátek 29. 11. 2024 od 20.00 v KD ECHO v Lipníku n. Bečvou. K tanci a poslechu hraje kapela Fa'amorgána. Vstupenky je možné si zarezervovat u pana faráře nebo u paní Němčákové (tel. 605 923 083 či na e-mailu: GNemcakova@seznam.cz). V případě volné kapacity budou k zakoupení i na místě. Cena vstupného je 190,- Kč, děti bez nároku na místo k sezení mají vstup zdarma.

Předem Vám děkujeme za všechny dary do tomboly.

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ

Listopad

1.11.	pátek	Slavnost Všech svatých. Mše sv. v Oseku v 16.00, v Lipníku v 17.30. První pátek v měsíci
2.11.	sobota	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Památka zesnulých: mše sv. Osek v 16.00, Týn v 17.00, Lipník v 18.00 mše sv. v kostele sv. Jakuba a pobožnost na hřbitově
3.11.	neděle	31. neděle v mezidobí – sbírka na Charitu; pobožnost na hřbitově: Osek – 14.30, Týn – 15.30
4.11.	pondělí	Sv. Karel Boromejský, + 3. 11. 1584 v Miláně, tedy 440. výročí od úmrtí
5.11.	úterý	Sv. Zachariáš a Alžběta. Mše sv. za Charitu
6.11.	středa	Náboženství pro dospělé
9.11.	sobota	Posvěcení lateránské baziliky – bazilika nese titul Matka a hlava všech kostelů Města (Říma) i celého světa
10.11.	neděle	32. neděle v mezidobí
13.11.	středa	Svátek sv. Anežky České, panny, dcery krále Přemysla Otakara I.; představená kláštera klarisek (1234), který založila s pomocí svého bratra Václava I. – O jejím svatořečení: viz text
17.11.	neděle	33. neděle v mezidobí – sbírka na média; Mezinárodní den studentstva (1939 a 1989) – Den boje za svobodu a demokracii. – Státní svátek
18.11.	pondělí	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla
20.11.	středa	Náboženství pro dospělé
22.11.	pátek	Sv. Cecílie, panny a mučednice
24.11.	neděle	Slavnost Ježíše Krista Krále. Sběrka na střechu kostela sv. Františka
27.11.	středa	Červená středa – Památka pronásledovaných pro svou náboženskou víru
29.11.	pátek	Farní ples – Kulturní dům ECHO od 20.00
30.11.	sobota	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Osek nad Bečvou za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz